

се крия. — Часть отъ багажа си извадихъ. Купихъ желѣзни печки (2) — днесъ падна първиятъ снѣгъ.

1 ноемврий/20 октомврий, понеделникъ. У дома четохъ купищата Augsburger Allg. Zeitung и Ausland, които сж дошли презъ моето отсъствие. Подиръ пладне отидохъ у Кевенхюлера, гдето бѣше Lascelles; най-напредъ ми разправи историята за Валтера; Македония, каже, е българска, върху това никой не се съмнява, нѣкогажъ ще бжде тѣхна, ала не сега, та самото княжество е още неустроено, това би било нещастие. Македонскитѣ комитети били само за вдигане шумъ и за пари, schädlicher Unfug [вредно безчинство]. — Срещнахъ Протича и Де Martino, който се много зарадва, че пакъ съмъ тукъ, утре заминава за Римъ. Стамболовъ (!) е избранъ за подпредседателъ на мѣстото на Д-ръ Брадела, който си далъ оставката. Василъ Стояновъ, избранъ въ Преславъ, при провѣрката билъ касиранъ. Вечеръта той дойде у насъ, ние и двамата бѣхме въ салона, почука на прозореца. Заведе ме у Начовича, гдето бѣше събранъ цѣлиятъ консерваторски конвентъ: Адженовъ, Бурмовъ, Горбановъ, Минчовичъ, Спасовъ, Вас. Поповичъ, Аневъ. Съветваха се какъ да спечелятъ селянитѣ на своя страна. Азъ седѣхъ въ жгѣла и мълчахъ. Пакъ нощно гърне съ вътрешна политика. — Въ Марица е преведена цѣлата статия отъ Národní Listy — едно интервю съ мене върху България, апология на България, обвиненията на Западна Европа. Тя дохажда тъкмо на време въ тази минута.

2 ноемврий / 21 октомврий, вторникъ. Една глупава история въ Варна. Момчета еврейчета хвърлили un peu de sаса sur l'ecusson du viceconsulat de France [малко лайна върху герба на французското вицеконсулство]. Вицеконсултътъ мислейки, че това му го е сторилъ нѣкой нарочно, направилъ го въпросъ, телеграфиралъ вмѣсто на Шефера въ София, право на Tissot въ Цариградъ, и посланикътъ изпратилъ въ Варна военния параходъ „Petrel“. Следъ това работата позорно се прикри, съ срамъ и смѣхъ. — Сутринтъ отидохъ у Цанкова. Тъкмо се събираше министерски съветъ, нѣмаше го тамъ. Ильо воевода седѣше въ чакалнята; попита ме, какво правятъ хората въ Европа, дали нѣкъде се биятъ или е мирно навсѣкжде. — Като си отивахъ срѣщамъ Цанкова съ цѣлъ кортежъ млади народни представители. Радостно приветствуване отъ далече. Той продължи пжтя си, а азъ останахъ съ Данева и Симеонова на пяцата. Говориха ми за хората въ министерството на просвѣтата; Каравеловъ, каже, по-рано билъ противъ чехитѣ, сега обаче не: ефектътъ отъ вчерашната „Марица“; Стамболовъ и други имали нѣщо, каже, противъ мене, ала не знаятъ какво, не ме познавали: напредѣкътъ на България за една година; азъ имъ говорихъ за